

ע"פ 9693/16 - יבלטל אקל נגד מדינת ישראל, גתאו פנטה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 9693/16

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: יבלטל אקל

נגן

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. גתאו פנטה

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזוי מרכז מיום 03.11.2016 בת"פ 57408-07-15 השנית על ידי כבוד השופט ד' מרשק מרום

תאריך הישיבה: ד' בתמוז תשע"ז (28.6.17)

בשם המערער: עו"ד יוסי זילברברג; עו"ד ליאת פריברג

בשם המשיבים: עו"ד מיכל בלומנטל
בשם שרות מבחן למובגרים: גבי ברכה ויס

* פסק דין

עמוד 1

1. המערער הורשע על פי הודהתו במიוחס לו בכתב אישום מתוון במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוונה מחמייה. לפי כתב האישום, בהמשך לארוע שהתרחש בפתח של מועדון מסוים - במהלכו פגע המתلون בשגגה בעינו של המערער, סירב להתנצל על כך, קילל את המערער ואף איים שיירגו - נסע המערער לבתו, שם הצדיד בסכין מטבח גדולה ושב אל המועדון. בהגיעו למקום שלף את הסכין, ניגש למתلون ודקרו בבטנו. בהמשך, ולאחר שנפל המתلون ארצה, המשיך המערער להכותו בגבו ובראשו באמצעות הסכין ואף ניסה לדקרו שוב. המתلون הובל לבית החולים במצב קשה, אושפז ונותח בשל קרע באונה התחתונה של הריאה וקרישי דם מרובים בחול החזה.

המערער הודה במיאוחס לו בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו והביע חריטה כנה עליהם. על אף המלצה שירות המבחן להשיט על המערער מסר לRICTSI בדרך של עובדות שירות, גזר עליו בית המשפט המחויז עונש מסר בגין ארבע שנים בפועל בגין ימי מעצרו, מסר מוותנה ופיקצי בסך 20,000 ש"ח למתلون.

2. המערער טוען כי עברו הנקוי, נסיבותיו האישיות הקשות, הודהתו המיידית במיאוחס לו, נטילת האחריות על ידו וחרטתו הינה, כל אלה מצדיקים הקלה בעונש המסר שהושת עליו. כן מבקש המערער הפחתה ברכיב הפיקצי, נכון מ对照检查 הכלכלי הקשה, שלו ושל משפחתו.

3. המשיבה טעונה כי עונש המסר שהושת על המערער הינו עונש הולם בנסיבות העניין, וכי אין בנסיבות הכלכליים של המערער להצדיק הפחתה בפיקצי, זאת בהתחשב במקרים הקשים שנגרמו למתلون, שהצהרת נפגע העבירה שלו הוצאה לעיונו.

4. הצדדים הגיעו פסקי דין התומכים, לשיטתם, בטענותיהם כי יש להקל בעונש המסר או להותירו על כנו, בהתאם.

5. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, דברי נציגת שירות המבחן ודבוריו של המערער עצמו, לא ראיינו מקום להתערב בגורם הדין.

הלכה היא כי אין ערכת הערעור גוזרת מחדש את דיןו של המערער ואיינה נוטה להתערב בגורם הדין אלא במקרים חריגים בלבד שבהם נפללה טעות בגורם הדין, או במקרים שבהם העונש חורג באופן משמעותי מרף הענישה המקובל בנסיבות דומות (השו: ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (21.1.2009); ע"פ 32/14 עמאס נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (17.9.2015)).

באשר לרכיב המסר; עונש המסר שהושת על המערער אינו קל, אך הוא משקף כהלה את חומרת מעשיו. בית המשפט המחויז שקל ואיזן כהלה את כלל השיקולים, לחומרה ולקולה, בוגזרו את דיןו של המערער, ואין אנו רואים מקום להתערב בשיקול דעתו וב הכרעתו.

באשר לפיקצי; אף שברור לכל ששלום פיקצי המושת על מי שאינו משופע באמצעות איינו דבר של מה בכר,

עמוד 2

ההלכה היא כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שיקול מכריע בפסקת פיצוי. המערער יוכל לפנות "בצינורות המקובלות" למרכז לגביית קנסות, על מנת שהזה יבדוק אפשרות פרישת תשלום הפיצוי.

ניתן היום, ד' בתמוז התשע"ז (28.6.2017).

שופט

שופט

שופט